

ÅLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1959

N:o 18—23.

Innehåll: N:o 18. Landskapslag om ändring av landskapslagen om kommunalbeskattning i landskapet Åland.
N:o 19. Landskapslag om skattelättnader för främjande av bostadsproduktionen.
N:o 20. Landskapslag om konvalescentpenning.
N:o 21. Landskapslag om tillämpning av beskattningslagen i landskapet Åland.
N:o 22. Landskapslag om skogsförbättring.
N:o 23. Landskapslag om ändring av landstingsordningen för landskapet Åland, utfärdad den 14 mars 1951.

N:o 18.

LANDSKAPSLAG

om ändring av landskapslagen om kommunalbeskattning i landskapet Åland.

Föredragen för REPUBLIKENS PRESIDENT den 4 juli 1959.

Utfärdad i Mariehamn den 15 juli 1959.

I enlighet med Ålands landstings beslut ändras § 11 i landskapslagen den 18 juli 1956 om kommunalbeskattning i landskapet Åland (20/56) såsom följer:

11 §

Såsom barnavdrag skall från skattskyldigs inkomst ytterligare avdragas i enlighet med vad kommunens fullmäktige besluta för den taxering, som för varje år skall förrättas,

i landskommun minst 10.000 och högst 30.000 mark för varje barn eller adoptivbarn, som han på grund av sin försörjningsplikt försörjt och som före skatteårets ingång icke fyllt sexton år, samt

i Mariehamns stad minst 20.000 och högst 40.000 mark för varje sådant barn.

Då hustru beskattas skilt, må avdraget beviljas den make, vilken ensam eller huvudsakligen försörjt barnet. För barn, som själv har inkomst, må avdrag göras blott till den del sagda inkomst understiger det av fullmäktige fastställda beloppet.

Överstiger skattskyldig persons och hans makas sammanlagda inkomst efter i §§

8, 9 och 10 nämnda avdrag jämte föregående moment stadgat avdrag i landskommun icke 60.000 mark, må därifrån, i enlighet med vad kommunalfullmäktige för varje år besluta, göras ett grundavdrag med minst 20.000 och högst 60.000 mark, eller, om inkomsten överstiger 60.000 mark, ett avdrag motsvarande nämnda belopp, minskat med två procent för varje fulla ettusen mark, varmed inkomsten överstiger 60.000 mark.

Grundavdrag i Mariehamns stad må göras, om inkomsten efter i föregående moment nämnda avdrag icke överstiger 80.000 mark, i enlighet med vad stadsfullmäktige för varje år besluta, med minst 30.000 och högst 80.000 mark, eller, om inkomsten överstiger 80.000 mark, ett avdrag motsvarande nämnda belopp, minskat med fem procent för varje fulla femtusen mark, varmed inkomsten överstiger 80.000 mark.

Då äkta makar beskattas skilt, skall grundavdraget fastställas på grund av deras sammanlagda inkomst och avdraget

beviljas den make, som haft den större inkomsten.

Har skattskyldig persons skattebetalningsförmåga genom studier, underhåll av nära anförvanter eller till följd av egen eller närstående persons ålderdom, sjukdom, olycksfall, invaliditet eller annan sådan orsak väsentligen nedgått, kan från inkomsten avdragas högst 60.000 mark. Från avlidens persons inkomst kan efter prövning avdrag göras eller hans dödsbo beviljas fullständig befrielse från skatt, därest han efterlämnat änka, oförsörjda

barn eller andra arvingar, vilka varit beroende av honom för sin försörjning.

Har skattskyldig avlidit, efter det beskattningen verkställts, kunna fullmäktige, om den avlidne efterlämnat änka, oförsörjda barn eller andra arvingar, vilka varit beroende av honom för sin försörjning, och omständigheterna äro särdeles ömmande, på ansökan efter prövning, medgiva delvis eller fullständig befrielse från skattens erläggande.

Denna lag tillämpas första gången vid beskattningen av inkomst under skatteåret 1959.

Mariehamn, den 26 mars 1959.

På landstingets vägnar:

T h. ERIKSSON
talman.

Evald Häggblom
vicesalman

Eliel Persson
vicesalman

N:o 19.

LANDSKAPSLAG

om skattelättnader för främjande av bostadsproduktionen.

Föredragen för REPUBLIKENS PRESIDENT den 4 juli 1959.
Utfärdad i Mariehamn den 15 juli 1959.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

1 §.

Ägare av byggnad, som användes för bostadsändamål, samt den, som i egenskap av delägare i bostadsaktiebolag eller medlem i bostadsandelslag äger rätt att besitta bostadslägenhet i dylik byggnad, beviljas skattelättnader vid landskapsbeskattningen och kommunalbeskattningen i landskapet Åland enligt vad i denna lag stadgas.

Vad i denna lag är stadgat om byggnad, gäller även efter enhetlig byggnadsplan

uppfört byggnadskomplex, vars byggnader hava en och samma ägare.

2 §.

Skattelättnader beviljas för sådan byggnad, vari bostadslägenheternas areal är minst 70 procent av totalarealen av lägenheterna i byggnaden och ingen bostadslägenhets areal överstiger 120 kvadratmeter. Likaså beviljas skattelättnader för sådan byggnad för centralvärmearläggning eller annan servicebyggnad, som huvudsakligen tjänar en eller flere ovan avsedda byggnader.

I bostadslägenhets areal skall inräknas

en på lägenheten fallande proportionell andel av arealen av de utrymmen i byggnader, vilka stå i samband med bostäderna och äro avsedda för invånarnas gemensamma bruk.

Skattelättnader beviljas icke för sådan byggnad, som användes endast till semesterbostad eller för annat liknande tillfälligt ändamål.

3 §.

Såsom ägares av byggnad skattepliktiga inkomst anses icke inkomst, som erhållits av ovan i 2 § 1 mom. avsedd byggnad och dess tomtmark, som förvärvats tidigast år 1954.

Såsom i 1 mom. avsedd tomtmark anses högst den femfaldiga grundarealen av byggnaden, dock minst 2000 kvadratmeter.

Inom stadsplaneområde belägen tomt, varav minst 90 procent av vad som är tillåtet bebyggt, anses likväl i sin helhet såsom ovan avsedd tomtmark.

4 §.

Utgöras minst tre fjärdedelar av bostadsaktiebolags eller bostadsandelslags totala tillgångar av byggnader, som avses i 2 § 1 mom., och av tomtmark för dem, skall såsom delägars i bostadsaktiebolag eller medlems i bostadsandelslag skattepliktiga inkomst icke anses inkomst av aktier eller andelar, vilka medföra besittningsrätt till bostadslägenhet i dylik byggnad.

5 §.

Från skattskyldigs övriga inkomst må icke avdragas kostnader för förvärvande och bibehållande av inkomst, som enligt 3 och 4 §§ är skattefria.

Skattskyldig äger likväl rätt att i enlighet med i allmänhet gällande stadganden om avdrag av ränteutgifter från sin skattepliktiga inkomst avdra även ränta på gäld, som hänför sig till i 3 och 4 §§ nämnd förmögenhet. Dessliques är sådan ägare av i 2 § 1 mom. avsedd byggnad, som använder byggnaden huvudsakligen som bostad för sig och sin familj, berättigad att från sina övriga i samma kom-

mun beskattningsbara inkomster avdraga räntan på gäld, som hänför sig till sagda byggnad.

6 §.

Skattelättnader i enlighet med denna lag beviljas för det skatteår, då uppförandet av i 2 § 1 mom. avsedd byggnad påbörjades, och för de tio följande skatteåren.

7 §.

Den omständigheten, att byggnad ännu icke är färdig, utgör icke hinder för beviljande av skattelättnad, om det enligt företedd utredning är uppenbart, att byggnaden i beboeligt skick kommer att uppfylla förutsättningarna för skattelättnad. Framgår det, sedan byggnaden bragts i beboeligt skick, att skattelättnad icke borde ha beviljats, skall den skatt, som icke blivit påförd, jämte till äventyrs utgående skatteförhöjning fastställas medels efterbeskattning med iakttagande av vad där-om är särskilt stadgat.

8 §.

Myndigheter, vilka övervaka byggandet, samt övriga kommunala myndigheter skola verkställa de syneförrättningar, som erfordras för genomförande av de i denna lag stadgade skattelättnaderna, samt avgiva nödiga utlåtanden och utfärda nödiga intyg.

9 §.

Närmare bestämmelser om vad som skall anses såsom i denna lag avsedda byggnadskomplex och lägenheter, så ock om beräkningen av deras arealer och om annan verkställighet och tillämpning av denna lag utfärdas genom landskapsförordning.

I landskapsförordning stadgas även, hurudan utredning skattskyldig bör förete för att komma i åtnjutande av skattelättnader i enlighet med denna lag.

10 §.

Denna landskapslag tillämpas på byggnader, vilkas uppförande påbörjats tidigast den 1 februari 1959 och senast den 31 december 1962.

Tiden för tillämpningen av landskapslagen den 31 mars 1954 om skattelättnader vid kommunalbeskattningen i landskapet Åland för främjande av bostadsproduktio-

nen (7/54) förlänges så, att den skall tillämpas även på byggnader och byggnads komplex, vilkas uppförande påbörjats under januari månad 1959.

Mariehamn, den 26 mars 1959

På landstingets vägnar:

T h. ERIKSSON
talman.

E vald Häggblom
victetalman.

Eliel Persson
victetalman.

N:o 20.

LANDSKAPSLAG

om konvalescentpenning.

Föredragen för REPUBLIKENS PRESIDENT den 4 juli 1959.
Utfärdad i Mariehamn den 15 juli 1959.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

1 §.

Mindre bemedlad eller medellös konvalescent, som äger åländsk hembygdsrätt och behandlats för tuberkulös sjukdom vid sanatorium, kan efter prövning beviljas konvalescentpenning enligt vad i denna lag stadgas.

På framställning av socialnämnd må landskapsstyrelsen besluta, att i landskapet fast bosatt och mantalsskriven konvalescent, som saknar åländsk hembygdsrätt, beviljas konvalescentpenning.

2 §.

Konvalescentpenning beviljas av socialnämnden i den kommun, där konvalescenten före intagning i sanatorium hade sitt fasta bo och hemvist eller, om han icke har fast boningsort, där han senast varit mantalsskriven. Där skäl därtill äro,

kan socialnämnd återkalla beslut om beviljad konvalescentpenning.

Ansökan om konvalescentpenning göres på av landskapsstyrelsen fastställd blankett. Till ansökan fogas utredning om sökandens ålder, familjeförhållanden, utlåtande av läkare om sjukdomens art och sökandens arbetsförmåga samt, vid anfordran, utredning om åländsk hembygdsrätt. I ansökan bör jämväl uppgivas, om sökanden åtnjuter lön eller understöd under konvalescenttiden och vem som erlägger dessa förmåner.

Sökanden är skyldig att tillhandagå socialnämnden med alla de upplysningar och den utredning, som för ärendets avgörande anses vara av nöden.

Konvalescentpenning utbetalas åt sökanden förskottsvis i penningar. Där missbruk kan befaras, må konvalescentpenning utbetalas på annat lämpligt sätt.

3 §.

Konvalescentpenning beviljas till högst

det belopp, som fastställts av kommunens fullmäktige.

4 §.

För de kostnader kommun åsamkas genom beviljande av konvalescentpenning enligt denna lag, äger kommun rätt att erhålla ersättning ur landskapsmedel med hälften av beloppet av utbetalade konvalescentpenningar, likväl med högst ett-hundrafemtio mark per konvalescent och dag och för högst nittio dagar omedelbart efter utskrivningen från sanatoriet eller annan motsvarande sjukvårdsanstalt.

Ersättning erlægges ej för konvalescentpenning åt konvalescent, som erhåller socialhjälp i form av anstaltsvård, om denna

Mariehamn, den 26 mars 1959.

kan antagas vara hela hans återstående livstid.

I första momentet nämnd ersättning bör, vid äventyr att rätten till ersättning förverkas, ansökas skriftligen hos landskapsstyrelsen före utgången av mars månad året efter det konvalescentpenning utbetalats. Till ersättningsansökan skall fogas i 2 § 2 mom. nämnda ansökan och utredningar samt kvitton.

5 §.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1960. Genom densamma upphäves landskapslagen den 18 juli 1956 om traktamenten åt tuberkuloskonvalescenter (27/56).

På landstingets vägnar:

Th. ERIKSSON
talman.

Evald Häggblom
vicetalman.

Eliel Persson
vicetalman.

N:o 21.

LANDSKAPSLAG

om tillämpning av beskattningslagen i landskapet Åland.

Föredragen för REPUBLIKENS PRESIDENT den 4 juli 1959.

Utfärdad i Mariehamn den 15 juli 1959.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

1 §.

Med avvikelse från vad i landskapslagen om kommunalförvaltning i landskommunerna i landskapet Åland (16/56), landskapslagen om kommunalförvaltning i Mariehamn (22/48) och landskapslagen om kommunalbeskattning i landskapet Åland (20/56) stadgas, skall fastställandet av till kommun på grund av inkomst utgående

skatt (k o m m u n a l s k a t t) enligt i olika landskapslagar stadgade grunder samt dess debitering och uppbörd ske såsom i beskattningslagen av den 12 december 1958 (FFS 482/58) och med stöd av densamma utfärdad förordning är stadgat.

Om fastställande och uppbörd av skogsvårdsavgift gäller, vad därom i 110 och 154 §§ beskattningslagen samt i landskapslagen den 16 april 1952 om skogsvårdsföreningar i landskapet Åland (10/52) är stadgat.

2 §.

Kommun i landskapet Åland är skyldig att bidra till kostnaderna för beskattningens verkställighet enligt de grunder nämnda lag stadgar för kommun i riket. Likaså äga kommunala myndigheter i landskapet Åland fullgöra de uppgifter, som enligt beskattningens åligga kommunala myndigheter i riket. Vad i landskapslag är stadgat om taxeringsnämnd äge, då fråga är om i denna lag avsedd skatt eller avgift, efter det denna lag trätt i kraft, tillämpning på skattenämnd.

3 §.

Enskild person, samfund, stiftelse och Mariehamn, den 26 mars 1959.

landskapsmyndigheterna äga ställa sig till efterrättelse de stadganden i beskattningens lagen, som i riket gälla enskilda personer, samfund, stiftelser och motsvarande myndigheter.

4 §.

För verkställigheten och tillämpningen av denna lag utfärdas sådan förordning, som avses i 151 § 2 mom. i beskattningens lagen.

5 §.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1960, men av dess verkställighet förut-satta åtgärder må därförinnan vidtagas.

På landstingets vägnar:

T. h. ERIKSSON
talman.

Evald Häggblom
vicetalman.

Eliel Persson
vicetalman.

N:o 22.

LANDSKAPSLAG

om skogsförbättring.

Föredragen för REPUBLIKENS PRESIDENT den 4 juli 1959.
Utfärdad i Mariehamn den 15 juli 1959.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

1 §.

Under fem års tid, räknat från och med år 1959, skall i landskapets ordinarie inkomst- och utgiftsstat årligen upptagas ett anslag för skogsförbättringsarbeten på enskild mark och för främjande av virkes-transport. Anslaget skall stå i proportion till i rikets statsförslag under åren 1958—

1962 anvisade belopp. I denna lag kallas på nämnda anslag upptagna medel skogs-förbättringsmedel.

Lån och bidrag ur skogsförbättringsmedel må beviljas enskild person med åländsk hembygdsrätt, så ock bolag, andelslag, andra samfund samt stiftelser, vilka hava laglig hemort i landskapet och vilkas samtliga styrelsemedlemmar inne-hava åländsk hembygdsrätt, likväl med beaktande av vad i 8 § stadgas.

2 §.

Skogsförbättringsmedel användas till undersökning av skogsmarker, som äro i behov av skogsförbättring och förbättrad virkestransport, samt till uppgörande av planer, åsyftande byggande och förbättrande av för virkestransport erforderliga vägar.

För förverkligande av i 1 mom. nämnda planer må ur skogsförbättringsmedel lån mot låg ränta samt understöd beviljas. Medlen må användas jämväl till kostnader, föranledda av arbetets övervakning, arbetsledning och arbetsredskap samt anskaffning av frön, plantor och förnödenheter. Likaså må sagda medel användas till kostnader, som avse att trygga skogsförbättringsarbetenas resultat.

Skogsförbättringsmedel må dessutom användas till bestridande av kostnaderna för försöksverksamheten rörande utvecklande av skogsförbättrings- och virkestransportmetoderna samt för inrättande och underhåll av plantskolor och klängningsanstalter.

3 §.

Vid övervägandet av förutsättningarna för uppgörandet av skogsförbättringsplan, som står i överensstämmelse med denna lag, skall uppmärksamhet fästas vid det ifrågavarande skogsförbättringsarbetets ekonomiska ändamålsenlighet samt vid orsakerna till skogens dåliga skick ävensom i mån av möjlighet vid behovet av att anordna arbetstillfällen.

Vid beviljande av lån och understöd ur skogsförbättringsmedel skola beaktas den ifrågavarande lägenhetens storlek, skogens läge med hänsyn till virkets avsättningsförhållanden samt skogens avkastning ävensom sökandens ekonomiska möjligheter att utan skogsförbättringsmedel utföra de i skogsförbättringsplanen förutsatta arbetena.

4 §.

Finnas i skogsförbättringsföretag två eller flere delägare, skola kostnaderna för företaget fördelas mellan delägarna i enlighet med den nytta detsamma beräknas medföra för fastigheten, såvitt sakägarna icke annorlunda överenskommit.

5 §.

Vad i 3 och 4 §§ är stadgat, skall i till-

lämpliga delar lända till efterrättelse i fråga om planer, åsyftande byggande och förbättrande av för virkestransport erforderliga vägar.

6 §.

Utän hinder av stadgandena i 39 och 40 §§ lagen om förmynderskap må förmyndare för myndlings räkning utan tillstånd av förmyndarnämnden och rätten ur skogsförbättringsmedel upptaga lån samt pantsätta myndling tillhörig fastighet för lånet i den ordning, som i 1 § 1 mom. lagen den 13 april 1951 om säkerhet för lån, som beviljats för främjande av skogsförbättringsverksamheten eller virkestransporten på enskilda marker (FFS 202/51), är föreskriven.

7 §.

Landskapsstyrelsen skall draga försorg om, att lånebetalningarna på utsatt tid indrivivas.

Landskapsstyrelsen må besluta, att ur skogsförbättringsmedel erlagda kostnader skola ersättas landskapet, att utgivet understöd omedelbart skall återbetalas samt att oguldet lån omedelbart förfaller till betalning, om

1) uppgörandet av i 2 § 1 mom. åsyftad plan avbrutits på grund av att den, som ansökt om planen, icke önskar arbetets fortsättande;

2) godkänd plan utan giltig orsak icke förverkligas inom fem år efter planens godkännande; eller

3) regelbundet underhåll och skötsel av område, på vilket skogsförbättringsarbeten utförts, eller underhåll av väg underlåtit, innan tjugo år förflutit från arbetets slutförande.

Ersättning, som skall erläggas för i 2 mom. åsyftade kostnader, så ock understöd, som skall återbetalas, må, oberoende av huru länge de varit oguldna, uttagas ur den fastighet, till förmån för vilken arbetena utfördes, med samma förmånsrätt som angående från fastighet utgående ofentligrättsliga prestationer är stadgat. Indrivning av ersättning och understöd ävensom av lån och ränta därå må verkställas i den ordning, som om utmätning av skatt är föreskrivet.

Vad i 3 mom. är sagt om den förmånsrätt, som skall lända till efterrättelse vid

indrivning av ersättning och understöd, föranleder icke ändring i deras rätt, vilka hava i stöd av ansökan, som anhängiggjorts före denna lags ikraftträdande, fastställd in-teckning eller före sagda tidpunkt uppkommen panträtt för ogulden köpe-skilling eller annan ointecknad, i kraft varande panträtt i fastighet.

8 §.

Denna lag gäller icke landskapets marker, med undantag för sådan landskapet tillhörig jord, som använts eller bestämts att användas till kolonisationsändamål. Ifråga om dylik jord må i 2 § 2 mom. åsyftat lån likväl beviljas endast mot sådan säkerhet, som åsyftas i 1 § 3 mom. lagen om säkerhet för lån, som beviljats för främjande av skogsförbättringsverksamheten eller virkestransporten på enskilda marker (FFS 202/51).

Skogsförbättringsmedel må i fråga om kommuners, församlingars, bolags, andels-

Mariehamn, den 26 mars 1959.

På landstingets vägnar:

T h. ERIKSSON
talman.

E vald Häggblom
vicesalman.

Eliel Persson
vicesalman.

N:o 23.

LANDSKAPSLAG

om ändring av landstingsordningen för landskapet Åland, utfärdad den 14 mars 1959.

Föredragen för REPUBLIKENS PRESIDENT den 4 juli 1959.
Utfärdad i Mariehamn den 15 juli 1959.

I enlighet med Ålands landstings beslut ändras § 30 i landstingsordningen för landskapet Åland, utfärdad den 14 mars 1951 (14/1951), såsom följer:

30 §

Vid varje lagtima landsting skola senast andra dagen efter dess öppnande tillsättas ett lagutskott, ett finansutskott samt ett

lags och andra sammanslutningars samt stiftelsers marker ej användas till andra än i 2 § 1 mom. omförmälda ändamål.

I 2 mom. nämnda inskränkningar gälla likväl icke

1) sådana familjebolag, vilkas huvudsakliga syfte är att bedriva lantushållning; ej heller

2) sammanslutningar och stiftelser, såvida de jämte andra jordägare äro delägare i samfäll skog eller i mindre omfattning delaktiga i annat samfällt företag.

9 §.

Till förverkligande av plan, som godkänts före denna lags ikraftträdande, användas i denna lag avsedda skogsförbättringsmedel i enlighet med de stadganden, i stöd av vilka planen godkänts.

10 §.

Närmare bestämmelser angående tillämpningen av denna lag utfärdas genom landskapsförordning.

lag- och ekonomiutskott, vart och ett bestående av fem medlemmar, ävensom ett kulturutskott och ett justeringsutskott med tre medlemmar vardera. För sådan behandling av ärenden, som omförmäles i § 48, skall landstinget senast å tredje dagen tillsätta landstingets stora utskott, i vilket skall inväljas tio medlemmar.

Landstinget äger ock, när behov därav yppas, tillsätta ytterligare utskott, ett vart bestående av fem medlemmar.

För varje utskott tillsättes minst två ersättare.

Utskotts uppdrag varar, till dess nytt

val förrättats, dock ej längre än till valperiodens utgång. Justeringsutskottet skall, om så erfordras, likväl fortsätta med sin verksamhet även därefter, till dess de av landstinget detsamma anförtrödda uppdragen slutförts.

Vid urtima landsting tillsätts de utskott, vilka för beredningen av de i landstinget förekommande ärendena erfordras.

Valen till alla utskott äro proportionella, där två eller flere personer skola väljas. Närmare bestämmelser om valsättet utfärdas av landstinget.

Mariehamn, den 26 mars 1959.

På landstingets vägnar:

Th. ERIKSSON
talman.

Evald Häggblom
vicetalman.

Eliel Persson
vicetalman.
